

Arrest

nr. 162 806 van 25 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 28 juni 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 25 september 2013 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.2 Op 19 maart 2014 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) deze aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die op 29 april 2014 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.06.2016 bij onze diensten werd ingediend door:

*D(…), D(…) A(…) (R.R.: (…))
nationaliteit: Jamaica
geboren te (…) op (…)
adres: (…)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 25.09.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor D(…), D(…) A(…) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts- attaché dd. 14.03.2014 in gesloten omslag).

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”. (…)

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

3.1.2 De Raad stelt vast dat het eerste middel van de verzoekende partij steunt op het feit dat geen rekening zou zijn gehouden met de verschillende actualisaties die aan haar dossier werden toegevoegd, met name met de actualisaties van 6 en 11 december 2013, 15 januari 2014 en 3 april 2014.

Er dient met betrekking tot de actualisatie van 3 april 2014 op gewezen te worden dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer reeds dateert van 14 maart 2013 en de bestreden beslissing van 19 maart 2013, zodat niet valt in te zien op welke manier de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde met de actualisatie van 3 april 2014 rekening hadden kunnen houden. Ook de Raad kan, gelet op zijn bevoegdheid als annulatierechter, geen rekening houden met stukken die dateren van na de bestreden beslissing.

Voor het overige gaat de Raad niet in op het eerste middel, gezien uit de verdere bespreking van de middelen zal blijken dat de bestreden beslissing hoe dan ook vernietigd dient te worden.

3.2.1 In een tweede middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsverplichting en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet in haar verzoekschrift in dit verband onder meer het volgende uiteen:

“II.2.3. Verder meent de arts-attaché dat er geen concrete elementen zijn die aantonen dat de verzoekende niet kan reizen of dat er mantelzorg zou nodig zijn.

Nochtans kan men lezen in het standaard medisch attest dat gevoegd was bij de initiële aanvraag: (citaat van vraag F/ met antwoord)

Uit de attesten van de behandelende arts zou volgens de arts-attaché blijken dat verzoekende partij geen mantelzorg nodig heeft. In het attest van 24 juni 2013 staat net het tegenovergestelde!

(...)

De bestreden beslissing schendt dan ook overduidelijk artikel 9ter Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsverplichting.

Verwerende partij gaat ook zonder duidelijke uitleg/motivering, lijnrecht in tegen de vaststellingen van de behandelend arts van verzoekende partij.”

3.2.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij wat dit betreft het volgende:

“In een tweede middel stelt verzoeker een schending voor van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verwijt de verwerende partij geen rekening gehouden te hebben met de actualisaties, waaruit zou blijken dat zijn toestand ernstig is en dat hij op de voet dient opgevolgd te worden. In het attest van 24 juni 2013 zou staan dat mantelzorg noodzakelijk is. Het komt er volgens hen op neer dat de ambtenaar-geneesheer, zonder enig onderzoek te voeren, de ambtenaar-geneesheer niet gelooft. Volgens hem diende de verwerende partij een advies in te winnen van een deskundige. In zijn verzoekschrift zou de beschikbaarheid en de toegankelijkheid in Jamaica slecht omschreven zijn.

(...)

Waar verzoeker meent dat in het standaard medisch getuigschrift van 24 juni 2013 werd gesteld dat mantelzorg noodzakelijk is en hierbij verwijst naar datgene wat vermeld staat onder F/, dient te worden opgemerkt dat er enkel werd aangegeven dat dagelijkse verpleegkundige zorg noodzakelijk is met betrekking tot de veneuze insufficiënte ter hoogte van de linker arm ten gevolge van een schotwonde. M.b.t. voormelde aandoening stelde de ambtenaar-geneesheer in zijn advies dat er geen enkel technisch onderzoek (echo-doppler) verricht werd om de diagnose van veneuze insufficiëntie te objectiveren, dat er ook geen vaatchirurg geconsulteerd werd en dat alles wijst op een banaal probleem dat niet noodzaakt tot behandeling.

Verzoeker kan niet zonder meer gevolgd worden in zijn betoog dat de ambtenaar-geneesheer hem niet zou geloven. Verzoeker brengt geen enkel concreet element naar voren waaruit zou blijken dat er bepaalde tegenstrijdigheden zouden zijn tussen de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer en die van de artsen die de attesten hebben opgesteld.”

3.2.3 Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Voormeld artikel 9ter luidt als volgt:

*“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.
(...)”*

In casu verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond, daar het aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hierbij wordt verwezen naar een medisch advies dat de ambtenaar-geneesheer op 14 maart 2014 opstelde met betrekking tot de medische problematiek van de verzoekende partij. De ambtenaar-geneesheer bracht volgend advies uit:

*“(…) D(…), D(…) A(…) (R.R.: (…))
Mannelijk
nationaliteit: Jamaica
geboren te (…) op (…)
adres: (…)*

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 28/06/2013.

Voorgelegde medische attesten:

- *Protocol CT-thorax de dato 10/06/2013 van dr. U. K(…). Kogel op niveau T.I.A. Reactieve Inn, vermoedelijk sequellaire verandering na kogeltraject t.h.v. linker glenoid.*
- *Protocol bloedanalyse de dato 14/06/2013.*
- *Medisch getuigschrift de dato 22/08/2013 van dr. K(…) I(…). HIV-infectie.*
- *Medisch getuigschrift de dato 24/06/2013 van dr. T(…) H(…). Chronisch veneus lijden na schotwonde, HIV-infectie.*
- *Consultatieverslag de dato 03/10/2013 van dr. Tj(…) A(…). HIV-infectie, milde concentrische hypertrofie linker ventrikel, hypertensie.*
- *Protocol bloedanalyse de dato 08/11/2013.*

Bespreking van het medisch dossier:

Uit dit medisch dossier bestaande uit voorvermelde attesten blijkt dat de betrokkene behandeld wordt voor een HIV-infectie en dat er sprake is van veneuze insufficiëntie ter hoogte van de linker arm ten gevolge van een schotwonde. Tevens milde arteriële hypertensie.

Wat betreft de HIV-infectie is verdere behandeling met antiretrovirale middelen aangewezen. Periodieke opvolging kan bij een internist.

Medicamenteuze behandeling van de arteriële hypertensie is niet obligaats. Gezien het een milde systolische hypertensie betreft en de diastolische druk niet verhoogd is, volstaan in eerste instantie

diëtische maatregelen (zoutbeperking), gewichtsreductie (gezien het aangehaalde overgewicht), rookstop en voldoende lichaamsbeweging. De concentrische linkerventrikelf hypertrofie is banaal gezien de normale linker ventrikelfunctie. Er werd geen enkel technisch onderzoek (echo-doppler) verricht om de diagnose van veneuze insufficiëntie te objectiveren. Er werd ook geen vaatchirurg geconsulteerd. Alles wijst dus op een banaal probleem dat niet noodzaakt tot behandeling.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Jamaica:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Informatie afkomstig van International SOS van 02/04/2012 met uniek referentienummer BMA-(...).*
- Informatie afkomstig van International SOS van 24/08/2012 met uniek referentienummer BMA-(...).*
- Informatie afkomstig van International SOS van 13/03/2013 met uniek referentienummer BMA-(...).*
- Informatie afkomstig van International SOS van 13/03/2013 met uniek referentienummer BMA-(...).*

Opvolging en behandeling bij een internist is beschikbaar.

Reyataz® (atazanavir) is beschikbaar. Truvada® (tenofovir/emtricitabine) is beschikbaar. Norvir® (ritonavir) is beschikbaar.

Toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in Armenië:

“In verschillende publieke medische faciliteiten verspreid over het land wordt een alomvattende behandeling voor HIV-patiënten, inbegrepen gratis antiretrovirale behandeling, verstrekt. Dit publiek programma is sedert 2004 uitgerold en blijft voortgezet worden.

Betrokkene legt geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient bovendien verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012)”

Conclusies:

Op basis van de vermelde medische gegevens kan er geen contra-indicatie om te reizen weerhouden worden.

Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft. (...)”

Dit advies werd onder gesloten omslag aan de verzoekende partij overhandigd en naar dit advies wordt expliciet verwezen in de motivering van de bestreden beslissing, waar het een integraal deel van uitmaakt.

De ambtenaar-geneesheer beschikt bij het beoordelen van het in artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet genoemde risico over een ruime beoordelingsbevoegdheid en de Raad kan deze beoordeling niet maken in de plaats van de ambtenaar-geneesheer. De Raad moet echter wel in staat worden gesteld om na te gaan waarop de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om te besluiten dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland. De Raad benadrukt dat de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer niet betekent dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (RvS 18 september 2013, nr. 224.723). Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert ook niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten. Indien zou blijken dat aan het advies van de ambtenaar-geneesheer een motiveringsgebrek kleefde en de aanvraag

ongegrond wordt verklaard op basis van dit advies, dan zal het motiveringsgebrek in dit advies bijgevolg noodzakelijkerwijze leiden tot de vernietiging van de beslissing tot ongegrondheid van de verblijfsaanvraag. Het is de verzoekende partij derhalve toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de gemachtigde genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als ongegrond wordt geweigerd (cf. RvS 28 juni 2011, nr. 214.213; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590).

De verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op het feit dat de ambtenaar-geneesheer meent dat er geen concrete elementen zijn die aantonen dat er mantelzorg zou nodig zijn. Zij wijst erop dat men in het standaard medisch getuigschrift dat bij de initiële aanvraag gevoegd was nochtans kan lezen dat dagelijkse verpleegkundige zorg noodzakelijk is. Zij stelt dat uit de attesten van de behandelende arts volgens de ambtenaar-geneesheer zou volgen dat zij geen mantelzorg nodig heeft en dat in het attest van 24 juni 2013 net het tegenovergestelde staat. De verzoekende partij geeft aan dat zonder duidelijke uitleg of motivering lijnrecht tegen de vaststellingen van haar behandelend arts wordt ingegaan.

De Raad stelt vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 24 juni 2013 op de vraag naar specifieke noden in verband met de medische opvolging en of mantelzorg vereist is, inderdaad wordt geantwoord door de behandelend arts van de verzoekende partij dat “(d)agelijkse verpleegkundige zorg noodzakelijk” is. In het medisch advies van 14 maart 2014, waarin de ambtenaar-geneesheer uitdrukkelijk aangeeft dat voormeld medisch attest hem werd voorgelegd, stelt hij met betrekking tot eventuele mantelzorg zonder meer het volgende: “*Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen*”.

Noch uit het medisch advies zelf noch uit het administratief dossier blijkt echter waarop deze vaststelling van de ambtenaar-geneesheer gesteund is en op welke manier rekening werd gehouden met hetgeen in het door de verzoekende partij neergelegde medisch getuigschrift wordt aangegeven met betrekking tot de vereiste mantelzorg. De verzoekende partij voert dan ook terecht aan dat zonder duidelijke uitleg of motivering lijnrecht tegen de vaststellingen van haar behandelend arts wordt ingegaan. Er kan dan ook niet anders worden geconcludeerd dan dat de ambtenaar-geneesheer zich, zonder hiervoor te verwijzen naar stavingsstukken, gebaseerd heeft op eigen inzichten en overtuigingen om het advies op te stellen waarop de bestreden beslissing steunt, hetgeen niet van behoorlijke feitenvinding getuigt.

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat in het betrokken medisch getuigschrift slechts wordt aangegeven dat dagelijkse verpleegkundige zorg noodzakelijk is met betrekking tot de veneuze insufficiëntie ter hoogte van de linkerarm ten gevolge van een schotwonde, maar dat de ambtenaar-geneesheer met betrekking tot deze aandoening in zijn advies stelde dat geen enkel technisch onderzoek werd verricht om deze diagnose te objectiveren en dat alles wijst op een banaal probleem dat niet noodzaakt tot behandeling. De Raad stelt vast dat de ambtenaar-geneesheer voormelde vaststelling inderdaad heeft gemaakt in zijn advies, maar – nog daargelaten de vraag of deze vaststelling elders in het medisch advies van 14 maart 2014 kan beschouwd worden als een motivering van de loutere stelling van de ambtenaar-geneesheer dat “*er geen mantelzorg nodig is omwille van de vermelde aandoeningen*” – dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen niet duidelijk maakt op grond waarvan zij meent dat de noodzakelijke dagelijkse verpleegkundige zorg slechts betrekking zou hebben op de veneuze insufficiëntie. Er dient immers te worden vastgesteld dat het medisch getuigschrift van 24 juni 2013 zowel betrekking heeft op een chronisch veneus lijden als op een HIV-infectie en dat uit het antwoord op de *in casu* relevante vraag F geenszins blijkt dat de voormelde verpleegkundige zorg slechts in het kader van de eerstgenoemde aandoening noodzakelijk zou zijn. Zodoende kan de verwerende partij niet voorhouden dat de verzoekende partij geen enkel concreet element naar voren zou hebben gebracht waaruit blijkt dat er bepaalde tegenstrijdigheden zijn tussen de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer en die van de artsen die de attesten hebben opgesteld, en kan zij met haar betoog geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte vaststellingen van de Raad.

Het medisch advies, waarop de bestreden beslissing uitdrukkelijk is gesteund, is dan ook aangetast door een motiveringsgebrek en een gebrek aan zorgvuldigheid, zodat een schending van de materiële motiveringsverplichting en van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aannemelijk wordt gemaakt.

De Raad merkt nog op dat het niet aan hem als annulatierechter is om in de plaats van de ambtenaar-geneesheer te oordelen welke invloed het wegvallen van de door het voormelde gebrek aan motivering

en zorgvuldigheid aangetaste vaststelling met betrekking tot de mantelzorg heeft op het geheel van het medisch advies van 14 maart 2014.

Het tweede middel is gegrond.

3.3 Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De betoog van de verzoekende partij behoeft voor het overige geen verder onderzoek.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende februari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE